

[Carl Petersen.]

tig, saaledes at det nuværende Prisfald kun er af forholdsvis midlertidig Karakter, synes det dobbelt farligt, naar Regeringen nu er indstillet paa at slække paa Kornordningen. Men naturligvis taler man her om Ting, som vanskeligt kan bedømmes, og jeg vil da nøjes med at fastslaa, at saa længe man ikke har nogen Sikkerhed for, at vi kan importere Korn til de 25—30 Kr., som paa Grundlag af vore nuværende Eksportpriser maa anses for rimelige, saa længe kan der ikke være Tale om at slække paa Kornordningen i den Grad, som her foreslaas.

Mit Partis Stilling er derfor den, at det ikke kan medvirke til Lovforslagets Gennemførelse i den foreliggende Affattelse, men maa kræve for at kunne give Tilslutning, at det faar en Affattelse, der ligger paa Linie med den nugældende Lov med Hensyn til Udskrivning og Priser, og at der indføres enten Bestemmelser, der sikrer det mindre Landbrug Fortrinsstilling til eventuelt indført Foderkorn, eller at dette Spørgsmaal til sin Tid ordnes ved særlig Lov. Vi vil i et Udvalg yde vor Medvirken til, at dette kan naas, og jeg skal anbefale Lovforslaget til Behandling i et saadant Udvalg, hvor vi kan prøve paa at naa til et acceptabelt Resultat.

Hans Pinstrup: Af samtlige Love, gennemført under Krigen, har ingen været saa indgribende over for noget Erhverv, som Kornloven er over for Landbruget. Det er det eneste Erhverv, der har maattet aflevere sine Produktionsmidler i saa stort et Omfang, at det som Følge heraf har maattet foretage dybtgaaende driftsmæssige Ændringer med Reduktion af Husdyrholdet eller maattet yde store økonomiske Ofre ved Køb af Erstatningskorn for det afleverede — det er der mangfoldige Brug, der har maattet gøre. Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen nævner som sin Opfattelse, at en Forøgelse af Kvantummet af Frihan-

delskorn vil føre til Prisstigning, men almindelig sund Fornuft maa dog sige en, at det modsatte vil være Tilfældet, da det vil give en mindre Efterspørgsel fra de Brug, der nu faar Lov til at beholde et større Kvantum, hvorved de vil kunne opretholde deres Husdyrhold.

De Forhaabninger, der under Behandlingen af Kornloven sidste Aar blev givet Udtryk for, om at Afslutningen paa denne Lovgivning maatte være naaet med Høstaaret 1946—47, er desværre bristet. Endnu 2 Aar efter Krigen's Afslutning maa en Kornordning anses for nødvendig til Sikring af Befolkningens Brødforsyning. Der er i det fremsatte Lovforslag sammenlignet med forrige Aars Kornlov et Lyspunkt — det er ganske vist ogsaa det eneste —, nemlig, at man foreslaar Udskrivningen nedsat med $\frac{1}{2}$, jævnt fordelt over Ligningsskalaerne. Udskrivningen for det kommende Aar omfatter alt Brødkorn, Rug, Hvede og andet nødvendigt Korn til Befolkningens Ernæring. Dernæst foreslaas der som i tidligere Kornlove 1 Mill. Tdr. Tildelingskorn til de mindre Landbrug og 23 000 t til Holdere af Høns og Svin uden for Landbruget. Ingen kan indvende noget mod Formaålet med disse Foranstaltninger; de har hver især deres fulde Berettigelse. Derimod kan og vil Opfattelsen være delt med Hensyn til Grundlaget for Fremskaffelsen af disse Kvanta. Paa 8. Aar foreslaar man, at Landbrugets Aflevering af Korn skal ske til uændrede Priser, 25 Kr. for Byg og Havre, 28 Kr. for Hvede og 29 Kr. for Rug, alt pr. 100 kg. Samtidig er der gennem disse Aar sket en saa kolossal Stigning i Landbrugets Omkostninger, at de i Dag foreslaaede Priser for Afleveringskornet ikke dækker Produktionsgifterne. Landbrugets Omkostninger er i Dag de højeste i Erhvervets Historie og har for mange Landbrugsbedrifter passeret Bristepunktet for Landbrugsproduktionens Rentabilitet; mange Landbrug arbejder i Dag med Underskud. Hvad Kornmarkerne, der jo danner Grundla-